

i de programaktiviteter, som der kunne ydes støtte til i 2003 gennem det 5. handlingsprogram, var også den ligelige deltagelse af mænd og kvinder i beslutningsprocessen. Kommissionen finansierer i denne forbindelse ca. 20 tværnationale projekter, der skal bidrage til at øge kvindernes repræsentation i beslutningstagningsprocessen.

Kommissionen har på grundlag af en analyse af de forskellige initiativer besluttet at oprette en database om »Kvinder og mænd i beslutningsprocessen«, der er fremadskuende i form og funktion. Databasen kommer til at indeholde data, der indsamles fra en lang række aktører, og vil blive en kontinuerlig informationskilde om indsatsen for at opnå en ligelig deltagelse af mænd og kvinder i beslutningsprocessen på det politiske, offentlige, retlige, sociale og økonomiske område.

(2004/C 78 E/0316)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3761/03

af Astrid Thors (ELDR) til Kommissionen

(5. december 2003)

Om: Pligt til at aflive en hest på grund af anvendelse af nandrolon

I Finland blev der for nylig afsløret et tilfælde med doping af en travhest gennem injektion med nandrolon. Chefdyrlægen i det pågældende område påstår, at loven klassificerer alle travheste som produktionsdyr og slår fast, at dopede dyr bør aflives straks for på den måde at forhindre, at de havner på spisebordet, selv om hesten aldrig har været beregnet til at skulle nå frem til fødevarekæden. Lovgivningen er dog ikke entydig, fordi den er formuleret således, at hesten »kan« aflives. Loven har sammenhæng med EU-direktiv 96/22⁽¹⁾ og 96/23⁽²⁾.

Mener Kommissionen, at chefdyrlægens tolkning af direktiv 96/22 og 96/23 er korrekt, og at denne travhest bør aflives straks?

⁽¹⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(27. januar 2004)

Direktiv 96/22/EF⁽¹⁾, ændret ved direktiv 2003/74/EF⁽²⁾ og direktiv 96/23/EF⁽³⁾, særlig artikel 23, stk. 2, kan fortolkes således, at der er pligt til straks at føre en hest, der er dopet med nandrolon, til et udpeget slagteri eller en destruktionsanstalt.

Dette gælder imidlertid ikke, hvis hestens ejer sikrer, at dyret aldrig vil blive slagtet til konsum, i overensstemmelse med de kontrolforanstaltninger, der er fastlagt i beslutning 93/623/EØF⁽⁴⁾ og 2000/68/EF⁽⁵⁾.

I artikel 23, stk. 2, i direktiv 96/23 er fastsat følgende:

2. Hvis det efter prøveudtagningen i overensstemmelse med artikel 17 påvises, at der er foretaget en ulovlig behandling, aflives det eller de dyr, for hvilke(t) resultatet er positivt, straks på stedet eller føres i henhold til et officielt dyrlægecertifikat til det udpegede slagteri eller til en destruktionsanstalt for at blive aflivet der. De således aflivede dyr overgives til en forarbejdningsvirksomhed for højrisikostoffer som defineret i direktiv 90/667/EØF (21).

Det oplyses i forbindelse med denne bestemmelse, at formålet med destruktionsplanen af dyret efter slagtning er at sikre, at kødet ikke kommer til at indgå i fødevarekæden, og bestemmelsen kan derfor fortolkes således, at der er pligt til straks at føre en hest, der er dopet med hormonet nandrolon, til et udpeget slagteri eller til en destruktionsanstalt, når den kompetente myndighed ikke kan anvende yderligere officielle kontrolforanstaltninger med henblik på at sikre overholdelse af dette folkesundhedsmål.

Disse yderligere kontrolforanstaltninger er bl.a. identifikation af registrerede heste som fastsat i beslutning 93/623/EØF⁽⁴⁾ og 2000/68/EF.

⁽¹⁾ EFT L 125 af 23.5.1996.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/74/EF af 22. september 2003 om ændring af Rådets direktiv 96/22/EF om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug, EUT L 262 af 14.10.2003.

⁽³⁾ Rådets direktiv af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF, EFT L 125 af 23.5.1996.

⁽⁴⁾ EFT L 298 af 3.12.1993.

⁽⁵⁾ 2000/68/EF: Kommissionens beslutning af 22. december 1999 om ændring af beslutning 93/623/EØF og om identifikation af hovdyr til opdræt og som brugsdyr, EFT L 23 af 28.1.2000.

(2004/C 78 E/0317)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3764/03

af Alexander de Roo (Verts/ALE) til Kommissionen

(11. december 2003)

Om: Den spanske vandforsyningsplan — prisen på omledning af vand og dækning af omkostninger ved forsyningspligtigheder

Som det vil være Kommissionen bekendt, afsætter den spanske regering en betydelig del af de fællesskabsmidler, som den modtager, til samfinansiering af anlæg i forbindelse med vandforsyning. Ifølge spansk lov skal modtagerne af støtte til sådanne anlæg overholde et regelsæt med henblik på godtgørelse af de offentlige investeringer (artikel 114 i kongeligt lovdekret 1/2001 af 20. juli 2001 om godkendelse af den ændrede lov om vandforsyning, den spanske statstidende, BOE af 24.7.2002). Forleden slog formanden for vandforsyningsselskabet for Júcar-floden, José María González Ortea, til lyd for, at brugerne af de nye infrastrukturer for vandforsyning ikke skal pålægges at bidrage til afskrivningen af de EF-midler, som bevilges til vandforsyningsanlæg af interesse for Fællesskabet (Las Provincias, den 13. november 2003).

På baggrund af Fællesskabsretten og især kravet om gennemsigtighed i forvaltningen og anvendelsen af fællesskabsmidlerne (betragtning 26 og 57, artikel 17-19, 34, 36 og 46 i forordning 1260/1999⁽¹⁾), forbuddet mod fordrejning af konkurrencevilkårene med statsstøtte (EF-traktatens artikel 87), beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser (EF-traktatens artikel 280) samt pligten til dækning af omkostningerne ved forsyningspligtigheder (artikel 9 i direktiv 2000/60/EF⁽²⁾), når den spanske regering anmoder om fællesskabsfinansiering til et projekt vedrørende anlæg til vandforsyning, mener Kommissionen da ikke, at regeringen klart og tydeligt på følgende punkter bør præcisere:

- hvem modtagerne og aftagerne af vandforsyningen vil være?
- hvordan disse modtagere vil bidrage til dækningen af omkostningerne ved de offentlige investeringer?
- om der vil være tale om en ensartet behandling ved dækningen af omkostningerne alt efter, om de hidrører fra staten eller fra Fællesskabet?
- om den på nogen måde vil fritage modtagerne fra at bidrage til dækningen af Fællesskabets omkostninger?